

Vinier — om dem har den høitærede Minister jo ogsaa tidligere udtalt, at det var rimeligt, at der var en Jernbaneplan for dem — men ogsaa større private Anlæg, de der skulle have 80,000 Kroner, kunde det nok være rimeligt at have en Plan, saa at man nogenlunde kan vide, hvad man der har at rette sig efter. Jeg hører nu, at jeg lægger for stor Vægt paa, hvad Ministeren udtale til Deputationer, at det er almindelige velvillige Ord, der ikke have videre bindende Betydning. Det er meget muligt, men jeg troede dog, at naar saadanne Udtalelser fremkom, var det ikke om rent gale Vinier. Videre skal jeg ikke udtale mig.

**Judenrigsministeren (Singerslev):** Jeg kan nøies med at sige et Par Ord til det ærede Medlem. Jeg vilde naturligvis ikke sige et eneste Ord, hvis det ærede Medlem vilde bygge en Jernbane fra Silkeborg; og jeg har heller ikke sagt, at det er en gal Bane, men det kan gjerne være, at jeg vilde sige, at det var urigtigt at foreslaa den som en Statsbane, men jeg vilde da gjøre det med en tilbøielig anden Begrundelse end den, jeg har tilladt mig at give i dette Tilfælde. Men jeg kan for Resten ikke forud binde mig til, hvad jeg vil sige; thi Spørgsmaalet maa undersøges nærmere. Der kan jo være saa Meget, som et saadant Baneanlæg frander paa, men jeg vil ikke raade det ærede Medlem til at optage en saadan stor Forbindelseslinie, som der kan være Tale om, at Staten maa jætte Pris paa og mulig engang kan komme til at anlægge, naar Udviklingen er kommen et Stykke frem. Der har jo allerede i flere Aar været den Mærkelighed til Stede, at man tror os modne allerede nu til alle de Anlæg, som der mulig kan blive Tale om i en lang Aarrække, maaske i et Aarhundrede; men vi kunne ikke paa een Gang komme til alle de Anlæg, som maa ønskes, naar en bedre økonomisk Fremtid indtræder, saa at nogen Anstand er man nødt til her som altid at tage. Jeg har ikke sagt, at en Ministers Udtalelser ingen Betydning have, men naar Medlemmer komme til en Minister og sige uden at forelægge noget Forsat: Det og det ønske vi, saa maa de nøies med et velvilligt Svar, der gaar ud paa, at det skulde glæde Ministeren, om det kunde ske, at det skal blive undersøgt, og at man skal gjøre for det, hvad man kan. Nu siger det ærede Medlem, at jeg ikke har set paa den Linie saaledes, som jeg tidligere har set paa den, men det er ikke nogen billig Dom, Vinier er ikke undersøgt, altsaa Konferencen med Minister

Staal kan ikke være gaaet ud paa ret meget. Saa kom de ærede Medlemmer og bad om, at de maatte faae Lov til at foretage en Undersøgelse, og saa viste man dem al Velvillie og gav dem Hjælp til Undersøgelsen med et Forbehold i den Retning. Undersøgelsen skete, uden at man havde gjort sig Forholdene klare, og uden at der var konfereret om Andet end netop det at faae en Undersøgelse i Stand. Det blev dem ikke neget, og noget Saadant negtes i Reglen ikke. Hvis de havde spurgt om en Undersøgelse for Statens Regning, vilde de have givet mig et Parcel af en anden Bestaenhed, saa var jeg gaaet til en ganske anden Forundersøgelse, men naar de tale om en privat Undersøgelse, selv om de nu komme til at bruge Hjælp dertil af en Embedsmand, som har den fornødne Rutine, kan det ærede Medlem ikke deri, at der gives Leilighed til en saadan Undersøgelse, lægge en forbindende Betydning for Ministerens Stilling paa et senere Stadium. Det er ingenlunde berettiget, og en saadan bindende Betydning vedfænder jeg mig ikke. Jeg fastholder altsaa, at om en Høstebro—Veile—Bane kan der ikke være Tale, men kommer det ærede Medlem med en Veile—Gibe—Bane, kunne vi jo affordere nærmere om, paa hvilke Vilkaar det ærede Medlem og de, der interessere sig for en saadan Bane, kunne faae den.

**Th. Nielsen:** Den sidste Udtalelse giver mig dog noget Haab, nemlig at vi siden kunne affordere om, paa hvilke Vilkaar man kan faae en Veile—Gibe—Bane. Jeg skal forøvrigt ikke friste den høitærede Minister til at komme med nogen nærmere Udtalelse i saa Henseende. Jeg bad blot om Ordet for at gjøre en Bemærkning, som jeg for glemte at fremsætte, og det er den, at naar den høitærede Minister udtalte, at den paaagjældende Egn vilde komme til at betale 10 Kr. pr. Tønde Hartkorn, er dette ikke rigtigt. Det gjælder kun en enkelt Kommune, eller maaske mere end en enkelt Kommune, men det gjælder slet ingen af de Kommuner, der deltage i det Jernbaneanlæg, her er Tale om. Thi det er jo sikkert nok, at der kan ikke være Tale om 10 Kr. pr. Tønde Hartkorn i alle Kommunerne i Amtet. Det gjælder om Vedbjerg og maaske om Tøndering og Nøbling, men det er ogsaa de Kommuner, som Hovedstationen udgaar fra. Jeg skal altsaa slutte med igjen at anbefale dette Forslag; thi jeg frygter for, at fores dette ikke videre, saa ville Anlægene i Hedeegnene være udfordret til en fjærn Fremtid.